

რედაქცია

ქალაქის პრინციპალის... რედაქცია „დროებას“ „ივერიის“

პასი განცხადებისა

დიდი ხანობით... განცხადებისა... რედაქციის მიერ

დროება

დროება... რედაქცია... მისი მისი

გამოდინე... რედაქცია... მისი მისი

მეგრეთვე... რედაქცია... მისი მისი

მეგრეთვე... რედაქცია... მისი მისი

მეგრეთვე... რედაქცია... მისი მისი

მეგრეთვე... რედაქცია... მისი მისი

ბელგრადა

ბელგრადა... რედაქცია... მისი მისი

ბელგრადა... რედაქცია... მისი მისი

საგულისხმო... რედაქცია... მისი მისი

ბელგრადა... რედაქცია... მისი მისი

ბელგრადა... რედაქცია... მისი მისი

ბელგრადა... რედაქცია... მისი მისი

ბელგრადა... რედაქცია... მისი მისი

დროებისა ფელტონი, 29 ოქტომბ.

დროებისა... რედაქცია... მისი მისი

დროებისა... რედაქცია... მისი მისი

დროებისა... რედაქცია... მისი მისი

დროებისა... რედაქცია... მისი მისი

დროებისა... რედაქცია... მისი მისი

დროებისა... რედაქცია... მისი მისი

დროებისა... რედაქცია... მისი მისი

*ის. „დროებას“ № 221.

**ის. „დროებას“ № 221.

ნი უფლებად ხალხსა, და ჩვენში კი, ნაცვლად ამ გვარი პატივის-ცემისა და დაფასებისა, ამ დიდებულ შესანიშნავ პირს და მის მშვენიერ თხზულებას, კარს უხმევნი, არ ღებულობენ!

ამ მაგალითის შემდეგ, ერთი მიზრძანეთ—რაღა სიმართლე გვაქვს ვისმეს ვესაყვედუროთ იმისთვის, რომ ჩვენ შესაფერად აღვიღოს არ გვაძლევინა, ფასს არაფერს სდებენო, უკან უნდა იყოფს ყველაფერი ჩვენი და სხვა. რა გასაკვირველია ეს, სადაც ჩვენ ასე ვეძებოდით ჩვენ საუკეთესო დიდებას...
ქაისოსრო გელაგანი.

28 ოქტომბერი, ქ. თბილისი.

ახალი ამბები.

მართს ახირებულ ამბავს გვწერენ ქუთაისიდან:

„მიწილისიდან გვეტუმრა ერთი უცნობი სტუმარი ურია, სახელად ხაიმი, რომელმაც აქაურ ებრაელებში გააერცილა ხმა, რომ გამოჩენილი ექიმი და მოძღვარი ვარო.

„სექტემბერში ებრაელებს აქვთ უქმე, როდესაც ყველანი ბრზნილს არიან (მარხულობენ). ამ დროს ხსენებულ სტუმარმა ხაიმმა მოუყარა თავი ზოგიერთ აქაურ გამოჩენილ ებრაელებსა და, როგორც დამარწმუნეს, თითოეულ იმთგანს სამოც-სამოცი ჯოჯი დაარტყა ცოდვების მოსაწინებელად!

„ზამიგონია, რომ ამ გვარი ჩვეულება ებრაელებს მერვე საუკუნემდინ ჰქონდათ; მაგრამ, თუ ამ მეცხრამეტე საუკუნეში გაახლებდნენ, ისიც არ მკვონა...“

ცილებდნენ მოხუცს მოხუცებთან და ყმაწვილს ყმაწვილებთან.

ბოლოს მოიხმა სიმღერის ხმა და გამოჩნდნენ დეკანოზები დროშებით, რომელთაც სამასამდინ შვიარალბული ხალხი, ქუდ-მოხდილი, სიმღერით მოსდევდნენ. ეს ხმა იყო რაღაცა დიდებული, ფეხაკურო, მაგრამ შემაწუხებელი, რომელიც შიგ გულისადირკველიდგან მოსწყდებოდა და მაღალის ბანით გვრგვინვასავით გაივლიდა.

ძალოზედ მყოფი ხალხი წამოაცივდა ფეხზე და მოიხადეს ქუდები და პირჯერის-წერით წინ მიეგებნენ.

შველანი მოწიწებით მიდიოდნენ, ყველანი გულ-მხურვალედ უყრიდნენ მუხლს იმ წმიდა დროშებს, რომელნიც არა ერთხელ გასძლიალოდნენ წინ ბრძოლის ველზე და არა-ერთხელ დაებრუნებინათ იქიდან გამარჯვებულნი და სახელოვანი.

დროშები მოაბრძანეს კალოზედ და დაბრძანეს ნიშთან, რომელიც იქვე კალოს ნაპირზედ იყო აშენებული უბრალო ჭაჭებისგან. დეკანოზები მოუდგნენ გვერდს და დაწინაურებნი ხალხი-კი გაიშალა მინდორზედ, რომელიც იქვე, ცოტა კალოს ქვევით გადაშლილიყო. ცოტა ხანმა

მართი რუსი, რომელსაც ახლად-დაცასილიდამ დაბრუნებულს პროფესორ მიხროვთან ელაპარაკნა ბერლინიში, შემდეგ ამბავს იწერება რუსულ გაზეთში:

„პროფესორი მიხროვი ბევრს ლაპარაკობს თავის ძავეკასიაში მოგზაურობის თაობაზე. ის აღტაცებულია იმ პატივის-ცემით, როლითაც ის მიუღიათ იქ. ის ამბობს, არსად არ მიუღივართ ისეთის პატივის-ცემით, არსად არ აღმოუჩინათ ჩემთვის ისეთი დახმარება სამეცნიერო გამოკვლევაში და მუშაობაში, რამდენიც იქ აღმომიჩინესო. დრო რომ ჰქონდაო, ბერლინიში დაბრუნება როსაჩქაროდ არ მნდომოდა, კენჭისყრაზე დასასწრებად, კიდევ რამდენიმე ხანს სიამოვნებით დავყოფდი ძავეკასიაში და რუსეთშიო.“

მართლის სოფ. მარბიდან გვწერენ, რომ ამას წინად ერთ იქაურ გლეხის საბძლისათვის ვიდაცას მტრობით ცეცხლი წაუკიდებია და როდესაც ეს საბძელი იწოდაო, სოფლის მოსამართლეები და მამასახლისი დაესწრნენო, მაგრამ არც თვითონ გაანძირეს ხელი და არც სოფელი დაახმარესო: „ნიშნობაში არ დაგვატყა, ახია მაგაზედაო!“ ასე იძახოდა თურმე მამასახლისი. ძარგი ბედი კიდევო, გვწერს ჩვენი კორრესპონდენტი, რომ ქარი არ იყოფო ამ დროს, თორემ მთელი სოფელი გადიწოდო.

„დროშის“ კორრესპონდენცია.

ხაშური, 15 ოქტომბერს. შოთიდან მომავალს შემთხვევით მიამიხვდა ხაშურში დარჩენა ოც და ოთხს ამა

გაიარა სიჩუმეში და მოისმა ზარების ელრიალი.

— ამწყალობნებენ, ამწყალობნებენ! შვიძრა ხალხი. შველამ მიაქცია თვალები დეკანოზებისაკენ და ქუდებმოხდილებმა დაიჩოქეს.

დეკანოზებმა დაიწყეს ხალხის დამწყალობნება, რომელშიაც ხვეწნას გამოსატყვამდნენ ღმერთთან და წმიდანებთან, რომ იმათ არ ღვედლოთ თავის ხალხი და დახმარებოდნენ იმათ გაჭირებაში; დევსნათ მტრის ხელიდგან და მუარველათა ჰყოლოდნენ უბედურებაში. მხვეწებოდნენ, რომ იმათ გამოჩინათ თავისი სასწაული, როგორც მრავალჯერ გამოუჩინათ და ქართველი ხალხისათვის თვალები აუხილავთ...
ამის შემდეგ რიგი მოვიდა იმათი „შეკერისა“ (წყველისა) ვინც მოლატე გამოვიდოდა და ვინც ამ მოლატეს ან დაიფარავდა, ან დაინდობდა და ან რომელიმე შემწეობას მისცემდა.

შოველ ამ სიტყვაში სჩანდა საერთოდ ხალხის სურვილი, საერთო გულის-ძგერა, გულის ნადევლი, რომელიც შეგუბებულიყო, დიდი-ხნის სატანჯველით, რომელიც ველარაფერს დაემარებინა, გადმოეხეთქა გარს შე-

თისას. სალამოს მერვე საათზე უეცრად შეიქნა საშინელი ხმაურობა და მუშების მოსაწვევ ორთქლის მაშინის ყვირილი.

აქ, ხაშურში, არის რკინის გზის უმთავრესი ქარხანა. ამ დროს გამოვიდა ხმა, რომ რკინის გზის სტანცია იწვისო. რასაკვირველია, მაშინვე მივაშურეთ იმ ადგილისკენ, სადაც ცეცხლი სჩნდა და შევიტყვეეთ, რომ ცეცხლი ეკიდა დღე ქარხანას და არა სტანციას.

ძარხანა იწოდა და მქრობელი არავინ სჩნდა; თუმც აქ მოგროვილიყო ხუთასამდე მუშები და სხვა-და-სხვა მონელები, მაგრამ ცეცხლის საქრობელი მაშინა კი არა ჰქონდათ, რომ დაესაც ცეცხლი დაძრივოდა და თითქმის შენობა ნახევამდის დაიწვა, სწორედ იმ დროს მოაგორეს სამი ორთქლის მაშინა წყლითა და რამოდენიმე ცეცხლის საქრობი მაშინებიც; დაუწყეს შენობას ცეცხლიდგან პატივი, მაგრამ გვიან-და იყო: სანამ შეველა შეიძლებოდა, დროით არავინ იზრუნა და შემდეგ, თუ გინდ ასი ცეცხლის მაშინა და ამ ქარხნის უხუცესი გამგე ბ. მასილივეიც რომ აქ დასწრებოდა, მაინც ვერას გაარიგებდა.

შუა ღამემდის ეკიდა ცეცხლი შენობას და, რასაკვირველია, უმეტესი ნაწილი შენობისა გარდაიწვა.

ზარალი რამდენი იქნება არ ვიცი ნამდვილად, მაგრამ ამბობენ, რომ სტრანში შეტანილი არისო: მაშა სამამე რკინის გზის საზოგადოება არაფერს აზარალებს.

მაგრამ რასაკვირველია, რომ ამ ქარხნის მეფუფროსებები, ამ ცეცხლის დროს, როდესაც საქმისთვის საჩქაროდ ხელი უნდა მოეკიდნათ, სასტუმროში სასმელად უფრო დარბოდნენ

მოზღულელი სიმაგრე და ისეთს სიჩქარით მოხდებოდა მთელს ხალხს...

შოველ დლოცვის შემდეგ, აღელვებულ ხალხში, გრგვინვასავით გაივლიდა:

— ამინ შენს მადლსა!

და ეს საერთო ფიცი, საერთო უბედურებისაგან გამოხმობილი ხმა, თითქოს ერთი-ორად ამხნეებდა, აგულადებდა და ამავრებდა იქ მყოფებს...

და ლოცვა და ფიცი რო გათავდა, აბღია წამოდგა, ავიდა დეკანოზებთან. იმას აჰყენენ რამდენიმე მოხუცი; დანარჩენი ხალხი-კი გაიყარა თავთავის საზოგადოებად, და თითოეულ საზოგადოებრივ რიგ-რიგად გამოვიდოდა წინამძღოელი და მედროშე, მივიდოდა დროშასთან, რომელიც აბღიას ეჭირა, მოიყრიდა მუხლს, ემთხვეოდა და ჩაიბარებდა; შემდეგ ჩამოვიდოდა და თავის საზოგადოებაში შეერეოდა, რომლებიც მიეშურებოდნენ დროშის მთხვევას და პატივით მიღებას.

აშკარადა სჩნდა, რომ ამ ხალხს დიდი რწმუნება ჰქონდა თავიანთ დროშებზედ და იმათი პატივის-ცემა იქამდისინ მიდიოდა, რომ ადვილად არც დაჰკარავდა და არც დაანებებდა ვისმე; არამც თუ დაანე-

ვინემ იმ ცეცხლის საქრობლად! ან რად შეიწუხებდნენ თავს? ამათ ხომ იმათ, თუ არ სარგებელი, ხარული არა მოეღოსო-რა... თუმც ამათზე ნაკლებად არ ხარობენ ხოლმე გზის წახდენას ის ინჟინერები, (ნაჩაღიკი დისტანციისა) რომელს უჩასტყამიდაც ვგრეთი ზარალი მოხდებოდა, და თუ რად, ამას მკითხველიც მიხედებოდა...

ზარალი ამ გზაზე მოსამსახურე მაშინისტების, უმეტესად ტელეგრაფისტების და კონდუქტორებისა, რომლებიც მცირე ჯამაგირს იღებენ და იმასაც ათას გვარ ჯარმისთვის ახდენენ, ასე რომ 30 მანეთიდგან, რომელსაც ესენი დიდის შრომითა და წვალებით ღებულობენ, ხშირად სულ ჯარმებს მოაწოდებენ და მსხვილმსხვილ ინჟინერებს და სხვებსაც ტყუილად სტირნობისთვის 500-გან 1000 მანეთამდინ აძლევენ თვეში და ამით არც არავინ ჯარიმას ახდენენ და გამორჩენა ხომ ჯამაგირზე მეტი რჩებათ კიდევ! კონდუქტორებს, ტელეგრაფისტებს და მაშინისტებს რომ მცირე რაიმე შესცდომა მოუვიდესთ, უკანასკნელი ჯარიმა არის მათთვის ხუთი მანეთი და ხშირად ოც-და ხუთსაც ახდენენებენ.

ნუ თუ კანონი არ უნდა მოითხოვდეს, რომ დიდის ჯამაგირის მიმღებს შეცდომისათვის დიდი პასუხის-გებაც ჰქონდეს? მაგრამ, უბედურება ის არის, რომ ამ რკინის გზაზე არა ერთი კანონი არ ყოფილა და თუ არის, მხოლოდ ბოროლების სასარგებლოდ ყოფილა...

მართლი, 21 ოქტომბერს. ძრიელ ხშირად გვესმის ხოლმე მაზრის უფროსებისგან და იმათ პრისტაგებისგან

ბებდა ვისმე ამ სახალხო ნიშანს, ის დიდიდგან პატარამდინ გაწყდებოდა და იმას კი არ დაჰკარავდა.

როდესაც ეს ყველა გათავდა, მე-დროშებმა ჩაიბარეს დროშები, სხვა-და-სხვა თანამდებობის პირნი იქმნენ ამორჩიულნი, ხალხი თითქოს დაწყენდა.

ამ წუთიდგან მეთაურები, უბრალო ხალხისაგან, ერთბაშად გადაიქცნენ ისეთს მბრძანებლებად, რომლების სიტყვასაც ყოველი უარი-უთქმელად ასრულებდა და ამორჩიულებიც გრძობდნენ თავიანთ ძალას და მნიშვნელობას.

აბღია გავიდა ცალკე და დაიძახა:

— მეთაურნი აქ გამოვიდნენ!
იმის სიტყვები ხალხში გამეორდა რამდენჯერმე და ისინიც თითო-თითოდ ამაყად გამოვიდნენ და მიდიოდნენ აბღიასთან.

როდესაც ყველანი შეგროვდნენ ისინი დასდნენ განსაკუთრებით მართონი და დაიწყეს სჯა თავიანთ მდგომარეობაზედ.

— ხალხო, გაიგეთ, რომ რუსის ხელმწიფესთან გაგზავნილები დაბრუნდნენ?

სამღურავეთ თაგინათ ნელ-ქვეით თა-
ნამდებობის პირების, ესე იგი სოფ-
ლის სულია-მამასახლისების ურდგოდ
ქცევზე, ამ წაიჩივე სამღურავეთ ისმის
ხოლომე ასოფლის მოხელეებისგან აც-
თავიანთ მაზრის უფროსზედა და იმათ
პრისტავებზედა! თავიანთი დანაშაულ-
ლობა ჩვენზედ გადმოაქეთო, ჩვენის
შემწეობით ისინი მართლდებიანო და
ჩვენ კი მტყუანი გამოვიდითო.

ამისთანა სამღურავეთ თავდება
მარტო სველის სიტყვის თქმითა:
მტყუანი მუდმივ დაუსჯელი რჩება და
ზარალი ყოველსა საზოგადოებას.

აგერ მეთხოვეთვე წელიწადი იქ-
ნება, რაც ეს წესდება შემოვიდა სა-
ქართველოში, რაც გლეხთ მიენიჭათ
უფლება თავიანთის საკუთარის მამა-
სახლის-მოსამართლების ამორჩევისა.
მაგრამ რომელ სოფელშიაც კი კაცმა
ფეხი შეადგას, ყველგან უჩივიან თა-
ვიანთგანვე ამორჩეულ თანამდებობის
პირებსა, — უჩივიან იმათ უკანონო
მსაჯულებასა, მზარის დაჭერასა თავის
პატივის-მცემლის პირებისას; ხარჯის
მოკრების დროსა რაც უწერიათ იმა-
ზედ მეტსა ჰკრეფენ ხოლომე თავიანთ
ჯიბეში ჩასადებათაო; ვისაც მტეტი მა-
შული უჭირავს და მტეტი პატივის-ცემა
შეუძლიანთ მოხელეებისაო, იმათ ნაკ-
ლებს ხარჯს აწერებო და ვინც და-
რბები ვართ ისიც იცინაო, რომ
ვერ შეგვიძლიან უმაღლეს ადგილამ-
დინ მიხწყეო, ჩვენ მეტს ვაწერე-
ო; რაც კი ბეგარა რამე გაჩნდება,
ჩვენ ღარიბების თავს არის დაწოლი-
ლიო შესარულეებლადო; კინახუ-
ლის მალაზიები შემოიღესო, ჩვენი
ნაწვე-ნადაგი სულ იქ არის შეტანი-
ლიო, ლამის ამორჩეულმა კაცებმა
დააცარილდო, და ანგარი მის მომ-

თხოვი არავინ არის და სხვა ამ
წაიჩივან ბოროტ-მოქმედებს და უწე-
სო ქცევებს უჩივიან.

ჩემის აზრით, ამისთანა უწესო ქცე-
ვები და ბოროტ-მოქმედებები იმი-
ტომ არის გაფრცვლელი სოფლის
მოსამართლებს შუა, რომ ზედმედ-
ველი და სურის-მდებელი არაინ
არის. მრთხელ არ ინებებს არც ბა-
ტონი მზარის უფროსი, არც შუამა-
ვალი მომრიგებელი (მიროგოა ვოს-
რედნიკი) და არც იმათი თანამეწე
და პრისტავეები, რომ დაათვალიერონ
თავიანთი მაზრის სოფლები, გამინ-
ჯონ მოსამართლებისგან გარდაწყვე-
ტილი და დადგენილი განჩინება — სა-
მართალი, იმათი დავირები, იმათი
კანცელარები, მალაზიები კინახული-
სა და ერთის სიტყვით, იმათი წი-
ნამძღოლობა სოფლისა. რასაკვირვე-
ლია, რომ ამისთანა დაუდეგარ უფრო
სების ხელში სოფლის უფუნურ მოსა-
მართლებებისგან მუდამ ბოროტ-მოქ-
მედებას მოველოდით.

თუმცა საზოგადოებას სრული ნება
აქვს, რომ ყოველივე სოფლის მო-
ხელეების უკანონობაზედ მოახსენონ
უმაღლეს მთავრობასა, მაგრამ თითქმის
ვერც ერთ საზოგადოებას ვერ ნა-
ხვებ ჩვენში, რომ ერთი ხმა და თან-
ხმობა ჰქონდით, რომ ყოველივე ბო-
როტება გამოაჩინონ. არა თუ გა-
მოაჩინონ, ბევრი მოხელეების ხათ-
როთა, შიშითა და ზოგი ნათესაობი-
თა კიდევ დაძლიავენ და ტყუილს
ფიცსაც მიიღებენ, თუ იმათ ჩვენე-
ბაზედ მივარდა.

ამ საგნის შესახებ მე მინდა მოვი-
ყვანო ჩემი თვალთ მანხული ერთი
მაგალითი. ამ თვის 12-ს მე ვნახე

ხდება საქართველოში... მართლა
გვიღალატეს, მართლა გაგყიდეს?

— მართალია, მართალია... ღლის
იქით თქვენ ვეღარ იხილავთ თქვენს
მეფეს, თქვენ აღარ გეყოლებათ
თქვენი საკუთარი მეფე!

ამ სიტყვებმა ნაპერწკალსავით გაი-
რა ხალხში და იქამდინ აღელვა,
რომ კარგმა ხანმა გამოიარა, სანამ
ახალ მოსულს სალაპარაკოდ დრო
დარჩებოდა.

— ბაჩუშვიტო, გაიგონო! უთხრა
აბდიამ და ისევ სიჩუმე ჩამოვარდა.

— თქვენ ყველას გაგონილი
გაქვსო, რომ განსვენებულმა მეფე
მზორგომ შუა კაცები გაგზავნა რუ-
სეთს, იმ პირობების შესაკრავად,
დასამტკიცებლად, რომლითაც რუსე-
ბი უნდა დარჩენილიყვნენ ჩვენში.
ჩვენ ყველას ისე გეჯონდა გაგებუ-
ლი, და გადაწყვეტილი, რომ რუსეთს,
როგორც მართლ-მადიდებელს ხალხს,
ქმურის ხელი უნდა გამოეშვირათ
ჩვენთვის და შეერთებულის ძალით
წინააღმდეგობოდ, მამადიანებს; მაგ-
რამ მეფე მანც ჩვენი უნდა გვეო-
ლოდა. ამის სამაგიეროდ, ჩვენ უნ-
და შეგვენანახის ჯარები, რომელიც
საქართველოში იქნება და ცოტათ-
დენი მანტის მაგიერი ხარჯი გვეძლია
იმათთვის.

ზოგის მზარის უფროსს შეშიოდლა
ერთი გლეხი შემდეგ გარემობაზე:

მე ს. ალიდან ვარა ზაქარა მურ-
დაძეო, ჩემზედ უჩივლია შეორე გილ-
ლის ექვარს მუნიჭანოსაო. ჩვენ
ჩვენს სულიებს დაუდგენიათ განაჩენი
ჩემს შეუტყობინებლად და გაუგებ-
რათაო, გარდაუწყვეტიათ, რომ მე
გარდაზნდეს ექვის კოდი კინახულიო,
ვითომც თუ იმის მიწა მე მჭეოდე-
სო. მს განაჩენი რვა თვის წინად
არის აწინებულიო და მე ეს მეშვი-
დე დღეა, რაც მევიტყეო. როგორც
შევიტყე თუ არა, მაშინვე გუბერ-
ნატორს არზა მივართვიო მოსამართ-
ლების უკანონო გარდაწყვეტილება-
ზედ და განაჩენის გაუქმებაზედაო,
მაგრამ მამასახლისი თავისას არ იშ-
ლის და არ მაცლის, რომ ჩემი სი-
მართლე დავამტკიცეო, მანდეინებს
ძალა-დატანებითო, თუმცა უჩვენე
ფოჩტის კვიტანცია და აგრეთვე სა-
ხემშიფო საქმების გამგებლის ბ.
ჭანჩელის ბრძანება, რომელიც სწერს
მამასახლისს, რადგან საჩივარი ვადა-
ვიტანე, დაეცლია, მაგრამ მამასა-
ლისმა უარი მიტხრა, რადგან მომი-
ჩივრებმა მზარის უფროსს ბრძანება
მოუტანეს, რომ დაუყოვნებლივ მო-
იყვანოს აღსრულებაშიაო... იმას
ვევდრები და კიდევ უჩვენე ფოჩტის
კვიტანცია, აგრეთვე ბ. შანჩელის
მოწერილობა, მაგრამ არც-ერთი
თხოვნა არ მიიღო.

შემდეგ ხუთის ღლისა ამავე კაცს
შეგვადი; საწყალი ტირილით შემოამ-
ჩივრდა, ექვის კოდი კინახულის მა-
გიერად, ცხრა კოდი ვადამანდეინაო.
ჩემს კითხვაზედ: — განაჩენი შე
ექვის კოდი გიწერია და ჯერ ძალა-
შიაც არ არის შესული, ცხრა

— რად გინდოდა ისინი, შენი
კენესამე? ითავჯირა ეყოფილვართ
გაქვერებაში, მაგრამ ჩვენ მოგვიშო-
რებია თავიდან. წარმოსთქვა რამ-
დენიმე პირობა.

— მაგახდენ ენლა ლაპარაკი ვგია-
ნაც არის და მეტიც; შეფემა და
ხალხმე აგრე დაინახეს უკდა აგრე
ამჯობინებს თავის ქვეყნისთვის და
აგრე გადაწყვიტეს... ამ პირობების
შესაკრავად მეფემ გაგზავნა შუამა-
კები, რომლებიც დაბრუნდნენ და
ქალაქში სწორედ მეფის სიკდილის
დღეს შემოვიდნენ. ისინი ჯერ ისე
მეჩაზედ იყვნენ, ქალაქში არ შემო-
სულიყვნენ და მეფე არ ენახათ, რო-
დესაც ჩვენ და ვაგლანად მეფემ დალია
უმანკო სულიო... ღიან, მეფემ დალია
სული, და იმის უკანასკნელი ჟამები
მნახველს გულის მოუკლავდა ისე
იტანჯებოდა განსვენებული. იმის
სიკდილის შემდეგ შემოვიდნენ მა-
ლაქში რუსეთს გაგზავნილი კაცები
და მაშინდელმა მმართველობამ გა-
მოსცხადა მეფე მზორგის სურვილად
საქართველოს რუსეთის მფლობე-
ლობის ქვეშ შესვლა... მს ხმა ზ. რ-
სავით დაგვეცა თავს, რადგანც ჩვენ
რუსეთისგან მთარეელობა გვინდოდა
და მოულოდნელად ყმებათ-კი ვადა-

კოდს რად მანდენებთო, — მზარის
უფროსის ბრძანება მაქვსო და იმას
ვასრულებთ, სახლაში სახელთი მურ-
აღარ დამჩიოა, შეილი სულიო რჯ-
ნობა შემშლით მიწყდებაო, ნეტა
მიწა მჭეოდელო და იმაში მანდეი-
ნებდესო, ის მკვლავს, ტყუილა უბ-
რალოდ მტრობით და უსამართლოდ
მსჯიანო. მს არ იკმარა მამასახლის-
მა რაპორტი ცალკე გაუგზავნა მზარის
უფროსს, ვითომ წინამდეგობას ვე-
წევოდეო, და სურათის მოსამართ-
ლემ თვე ნახევრით საპრობილო
გადამიწყვიტაო მზარის უფროსის
ცნობითა და მამასახლისმა ისეთი მოწ-
მები იმოვა.

ამ გვარი საქმეები ხდება ჩვენს
მაზრაში... შემესწრეთყლი.

თვილისის სამკურნალო

ავათმეოფები მიიღებიან ღლის რვა
სასთიდან თორმეტ სასთამდის.

მ. შ. შ. შ. შ. შ. გ. ჯ. ჯ. ჯ. ჯ. ჯ. ჯ.
და სიფილისტიკური და სიფილტიკური
ავათმეოფების; ბასუტაკი — ბუბაბის,
ქალების და ყმაწვილების ავათმეოფი-
სა; ბასაკი მარჯობის სისუსტის და ში-
ნაგან ავათმეოფისა.

ს. შ. შ. შ. შ. შ. მინჯუნი — სიფილ-
ტიკური ავათმეოფისა; ლისიციკი —
შინაგან ავათმეოფისა; კელდიმი — სი-
ფილისტიკური და სიფილტიკური ავათ-
მეოფისა; ბასუტაკი — ბუბაბის, ქა-
ლების და ყმაწვილების ავათმეოფისა;
ბასაკი და დანაიკ-ბეგაკი — მარჯობის
სისუსტის და შინაგან ავათმეოფისა.

მ. შ. შ. შ. შ. შ. ლისიციკი და ში-
ნაგან ავათმეოფისა; კელ-
დიმი — სიფილისტიკური და სიფილტიკურ-
ვიტეით... მართლა მეფემ გადასცა
საქართველო, თუ ვაგზავნილებმა გა-
მოცვალეს ქალაქები და მეფე-კი
ძალაქში მოწამლეს, როგორც ხმა
გამოვიდა, ენლა არაინ იცის. . . .

ამის შემდეგ პირობა შექერეს, რომ
მომდინარს რუსის ჯარს, რომელიც
ათიოდ დღებდ უნდა ჩამოსულიყვნენ,
გზები ისე შეუკრან შასანაურის ვიწ-
რობეში, რომ ვეღარც წინ წავიდნენ
და ვეღარც უკან; მოხევეს შეატყო-
ბინონ, რომ იმათაც წარიიღის ხეო-
ბა შექერან და რუსი აღარ გადმო-
კაჭანონ.

ამ სიტყვებზედ ისინი დიდალნი
და წაიღ-წამოვიდნენ გზების შესაკ-
რავად დანიშნულ ადგილებზედ.

მარტო ერთი მათია, რომელიც
სხეთა შორის ამ ხალხში იყო, დარჩა
ამ ადგილზედ და ცოტა ფიქრის შემ-
დეგ ვასწია მღოფუჯაკენ.
მ. შ. შ. შ. შ. შ. მ. შ. შ. შ. შ. შ. შ. შ.
(1-4) (გაგრძელება)

— ბავიგეთ, შენი კენესამე, გავი-
გეთ!

— მეფე ბივარგის სიკვდილიც ვა-
გიგეთ?

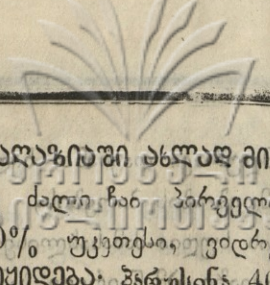
— მეც ვავიგეთ, შენი კენესამე!

— ბავიგეთ, შუამავცესს რაოც კა-
სუნი მოუტანიათ?

— ბავიგეთ, მაგრამ კარგად ვერ
ჩაგვიმინია.

— ბავიგეთ, მაგრამ მოსული სტუ-
მარი თითონ გეტყვიან! წყნარად წარ-
მოსთქვა აბდიამ შექმუნების სა-
ხით და მიუბრუნდა იქ მოკრი-ახლო
მღვამს მთიულს: — წადი სტუმაში
მოიყვანე აქალაქს მინან-პილოც.

მოვიდა სტუმაში, რომელიც ქარ-
თულს ტანისამოსში იყო ჩაცმული
და სულ თავიდან ფეხებამდინ შემე-
რალეული. იმის მოსვლაზედ ყველა-
ნი ფეხზედ წამოდგნენ და მიესალმნენ;
იმანაც მდებლად დაუკრა თავი.
— მშვიდობა ვაჭაკს მთიულებს!
უთხრა იმან.
— ნუ მოგიშალოს ღობისამ მშვი-
ლობა! ნუო სავართო პასუხი.
აბდიამ მოიატივა ქართლელი
თავის გვერდით ყველანი ისევე და-
ლაგდნენ.
— სტუმაშო დანიყო აბდიამ, — ამ
ხალხს გაგონება უნდა რაი ანაზვი

ლი ვაჭათეფობისა; ბასუტკოვი—ბუ-
იაობის ქაღების და უმწვილეუბის ვაჭათ-
მეფობისა; ბაბაევი—ძარღვების სისუს-
ვაჭათეფობისა.

სუთ შაბათს. ლისიცივი—შინაგან
ვაჭათეფობისა; კელდიში—სიფილის-
ტიკური და სირურგიული ვაჭათეფობისა;
ბასუტკოვი—ბუბიაობის, ქაღების და
უმწვილეუბის ვაჭათეფობისა; ბაბაევი—
ძარღვების ვაჭათეფობისა.

ზარასკევს. მინკევი—სირურ-
გიული ვაჭათეფობისა; ლისიცივი, მი-
რმანოვი და დანიელ-ბუკოვი—შინაგან
ვაჭათეფობისა; კელდიში—სიფილის-
ტიკური და სირურგიული ვაჭათეფობისა;
ბასუტკოვი—ბუბიაობის, ქაღების და
უმწვილეუბის ვაჭათეფობისა; ბაბაევი—
ძარღვების სისუსტის ვაჭათეფობისა.

შაბათს. ლისიცივი—შინაგან ვაჭათ-
მეფობისა; კელდიში—სიფილისტიკურ-
ი და სირურგიული ვაჭათეფობისა;
ბასუტკოვი—ბუბიაობის, ქაღების და უმწ-
ვილეუბის ვაჭათეფობისა; ბაბაევი—ძარღ-
ვების სისუსტის ვაჭათეფობისა.

განცხადებანი აბონემენტი

ქართული თეატრისა

იმართება მარტო ექვსი წარმოდგენი-
სათვის პირველ იანვრამდის 1882 წ.
ფასი დაკლებულია:

- ლიტ. და შუალოქ. 54 მ.—60 მ.
- ლოქ. № 1, 2, 19, 20 30 მ.—42 მ.
- ღანარჩენი ლოქები 36 მ.—48 მ.
- პრესლო 1 რიგისა 15 მ.—18 მ.
- პრეს. 2 და 3 რიგისა 10 50 —12 მ.

სკამი შესამე რიგ. 4 50 — 6 მ.
აბონემენტზე ხელის მოწერა შეიძ-
ლება 4 ნოემბრამდის.
ძართული თეატრის გამგენი { გ. აბაშიძე
გ. მუსხი.

აღმკაბნი

ევგენი დიმიტრის-ძე

ტინამიროვი

უცნალებს თავის კოინტებს,
რომ ის ვადავიდა ელისავეტის
ქუჩაზე, სახლის № 41. მისოვ-
ნელებს მიიღებს დილის 11
საათამდინ და საღამოს 6 სა-
ათამდინ.

არდგენს ეოველ კვარ საქმის
ქაღაღდებს, რჩევას აძლევს
უფასოდ, აგრეთვე ღარიბებსაც
მუქთად დაიცავს. 3—1

ორი ყაფვილი კაცი

მძებენ ვაკვეთილებს, თავიანთ
ხარჯზედაც აიყვანენ ყმაწვილებს.
პდრესის დატოვება შეიძლება „ღორო-
ბის“ რედაქციაში. (4—2)

თექვსმეტ ოქტომბრიდან ჩემს ხელში დადგომილა ცენტრალური სასტუმრო,

რომელიც არის მიხაილოვის ხიდის
ყურში, ვაჩანცოვის ქუჩის პირ-და-
პირ, ლინთინისკის და ნარმინისკის
სასტუმროში. სასტუმრო არის ჩინებულად
მოწყობილი, აქვს საკმაო რიგისი ნომ-
რებისა ფასად მანეთიდან 5 მანეთამ-
დე. ბუფეტისა და მოსამსახურისა
ყველასი კმაყოფილნი იქნებიან. სრუ-
ლი იმედი მაქვს, რომ თბილისის
ზანტივნიველი საზოგადოება საჭირო-
ებისამებრ მოამართავს ჩემ სასტუმროს,
რომელიც მის და სასამართლოდ ყვე-
ლანაირთ შემიძვია და უსათუოდ მის
ყურადღებას დაიმსახურებს

სადილი და ვახშამი მსურველთ
შეუძლიან ძიაროვან განიგებისამებრ
ყოველ-დღეობით ან თვეობით ძრეულ
ხელ-მისაცემ ფასად
სასტუმროს გამგე
(15—4) ლეონ ოლახვიანი.

მიამცნით უზრუნველ! საქართვე-
თისა და მთავრის მაღალხანი, თამაძ-
მეფის ქარვასლის ქვეშ, ერევ-
ნის მეიდანზედ. ეოველთვინ
ვიღებთ ჩვენგან იჯარით ალებუ-
ლის სალიანის წელეებიდამ
ახალ-ახალ ჟიტკას, სინილა-
ლას, დოშ და სურვიელს. ისე-
დება პარტიათ და წყრილათაც.
აქვე ისეიდება მოხარული დო-
მეული, (5—4)

ქ. გორში მომრიგებულ სა-
სამართლოს პირდა-პირ ცა-
ხენს სუთით მომხადებულ ეო-
ველხანირი წამლების სამხატვრო
სადებათ, მალახია, კვიდი
გორვანქობითაც თბილისის ფა-
სებზედ 20% ნაკლებ მეიდველთ
მეუძლინთ სოფლებიდანაც მომ-
მართონ უტეუვრად ვაკვსავენებთ
ეოველ-გვარის სადებათი (კრასკა)
(10—10) ივანე ს. ბაბალოვი

კანცელარია წერა-კითხვის
გამგორცელებული საზოგადოების
გამკეობისა იმეოფება მთა-წმინ-
დის, ხევის (ოვრახსკის) ქუჩა-
ზედ, № 9, ფარესოვის სახ-
ლების ხემო ეტაჟში. (5—5)

ზრიქუროვის წიგნის მაღალხანი (ბა-
ლის პირ-და-პირ) და ბ-ნი იოანნი-
სიანთან (ოკრუჩინის სუდის ქვემოთ)
ისეიდება წერა-კითხვის საზოგადოების
გამოცემა:
წითელი ფარანი, ფასი 15 კ.
ხატაუნი — — — 10 კ.

ისყიდება

25% ნაკლებ მინამ სხვა ალაგას
ხაი, კაკაო, შოკოლადი, ბისკვიტი, მუ-
რასა, ბრინჯი, ჭურჭლები, სტაქნები,
ბაკლები, თეფშები, ჩანჩაგები, სუფი-
ბი, ფოდნისები, პირის-სახასი, კლიტე-
ები, სამეფელი, ტანისამოსის სავიდი,
კაპუტები, დასები, ვალები, ქაღაღდი,
კანკერები, რეულები, ვარანდაშები,
თოფები, რეოლეკები, ვარგები, შაშ-
ხები, ვახები, ქამრები, საყუღურები, კლი-
ონკა, უნაგირები, ლაგები, უთოები,
ტანტები, პირისსარცა, ცხვირის-სარცა,
ხუფები, ტუფების საბანი, დუხები,
შარბათი, ციტმატმაგეზია, ქინას ღვი-
ნო, შორტ-გეინი, სერესი, გონაია და
ათასი სხვ. რამეები, — ინვლისის მა-
ღალხანი. იქვე ხაი ვაჭართათვის ხარ-
დათ: თუთობით 40, 46, 52 და 58
მან. და გორვანქობით: 1 მ., 1 მ. 10
კა. 1 მ. 20 კა., 1 მ. 40 კა., 1 მ. 60
კა., 1 მ. 80., და უპირველი ხარისხის
2 მ.—წონა უქაღაღდოთ.
თოფები 20—60 მან., ჩოკ-ბორ
(choke bore) George Dau-ს ფაბრი-
კიდან—120 მან. რეოლეკები 4—34
მან. და ბუფეტისა 11—20 მ. ქაღის
უნაგირები 65 მან-დამ.; შოქილდის და-
ნები ხანგლებით 3 მან. 50 კაზ-დამ
დუქუ, ალბომები ნასეკარ ფასად, ფილ-
ტრები და სხვ.

ყველანაირ უმრავლესი ამოწმება თოფე-
ბისა და რეოლეკებისა თფილისში.
(100—29)

მურადოვის წიგნის მაღალხანი ქუთაისში

მულამ არის დამხადებული საკმაოდ
ყოველ გვარი სასწავლო წიგნები,
რომელნიც კი მოეთხოვებოდ საგაჟო
და საქალეო გიმნაზიებში, სახალხო
და სამოქალაქო სკოლებში მოსწავ-
ლეთა. პრის აგრეთვე დიდ-ძალის სა-
მოსწავლო და სკოლაში სახმარო
ნიეთები და მოთხოვნილებისა და-
გვარად დახაზული რეფულები, ასი-
5 მანეთით, მუზიკალური ნოტები,
სხვა და სხვა საწერი ნიეთები და მა-
სალები უფრო იაფ ფასად, ვიდრე
სხვაგან.
ძალაქს ვარემე მცხოვრებთა მოთ-
ხოვნილებას მალახია დაუყოვნებლივ
ასარულებს და გამოგზავნის პირვე-
ლივე წამომავალი ფოშტითა.
(50—11)

ინვლისის მაღალხანი არწურის გალერეაში (Maison de confiance)

შეადრეთ ჩვენი ხაი ჩისი ყველგან
— 1 მ. 10 კაზ.— 1 მ. 40 კაზ.
— 1 „ 20 „ — 1 „ 60 კაზ.
— 1 „ 40 „ — 1 „ 90 კაზ.
— 1 „ 60 „ — 2 „ 20 კაზ.
— 1 „ 80 „ — 2 „ 50 კაზ.
სუფიბი 2 მანეთ. — 3 მანეთ.
ჩისი წონა—უქაღაღდოთ, სხვაგან კი
ქაღაღდით. (100—50)

ინვლისის მაღალხანი ახლად მი-
ღებულნი დიდ ძალი ჩარი პირველი
მოკრეფისა 30% უკეთესია, ვიდრე
სხვაგან. იქვე იმედება: პარესინა 40
კაზ. დაწებული; სტაქნები, ბაკლები
10 კაზ.—დამ; პანდოსები 5 კ.—დამ,
მურაბა და ალბომები ნახევარ ფასად
და სხვ. (100—38)

ლონდონის მაღალხანი კომერციულს
ბანკის ქვეშ დაარსებულია ნამდვილი ჩი-
ვასსაყიდვით პირველი მოკრეფილისა და
საუკეთესო ინგლისური საქონლისა: მა-
გალითებ: თოფებისა, რეოლეკების
კლიტებისა, ჭურჭლებისა, კრავატებისა,
დასებისა, ვოკუნებისა, ჩანჩაგებისა, შო-
კოლადისა, კაკასი, დუხებისა, საბანი-
სა, შხა გებისა, ცხვირ-სარცისა, ქა-
ღაღდისა, ვარანდაშებისა, ვალებებისა, უნა-
გრებისა, სუკრისისა (გემიელი ვალებში-
ვინი ზეთისა) და სხვ. საკანტო მა-
კინტომის მოსახურავენ ვასსაყიდვად
კანფეტებისა და ბატონისა და კამპ. მუ-
რასისა, აგრეთვე ხუფებისა და წინდ-
ებისა ნოტისგამადამ. ნამდვილი ჭავახს
გიატები. (100—48)

ჩისი მცოდნე პირმა და მსურ-
ველმა უნდა იეიდოს ჩიი, პირ-
ველი მოკრეფილისა ინვლისის
მაღალხანი 1 მან. 20 კაზ. და
2 მან. და შეადროს ჩისი 1
60 კაზ. და 3 მან. ყველგან,
ქ. თბილისში და ვაიგებთ რა-
მდენათ უკეთესი ჩიია ინვლისის
მაღალხანი. ამის კარდა მალა-
ხია აძლევს ჩისი წმინდა წო-
ნით უქაღაღდოთ და უტევიოთ.
(100—69)

ბამცია

საგებავს ხარავსაყულებათა, რომელიც
ეიელებიან თფილისის ბაზრებში, დუქ-
ნებში და დატარებით 16 ოქტომბრი-
დამ 15 ნოემბრამდის.
ბამომცხვარი პური: ხორბლის ფქვილისა:
პირველის ხარისხის — 1 გირ. —
მეორის „ — 1 გირ. 3 1/2
მესამის „ — 1 გირ. 3 კ.
მეორის „ — 1 გირ. 5 1/2
მეორის „ — 1 გირ. 4 კ.
წვარის-მამის პური:
პირველ ხარისხის ლავაში 1 გირ. 7 კ.
მეორის „ — 1 გირ. 5 კ.
მესამის „ — 1 გირ. 4 1/2

ძროხის ხორცი

პირველის ხარისხის — 1 გირ. 8 კ.
მეორის „ — 1 გირ. 7 კ.
სუკი — — — 1 გირ. 14 კ.
ცხვრის ხორცი — 1 გირ. 8 კ.
ღორის ხორცი:
პირველი ხარისხის — 1 გირ. 14 კ.
მეორის „ — 1 გირ. 12 კ.